



एसिसी प्रिमियर कप च्याम्पियन बन्दै नेपाल एसिया कपमा छनोट



प्रभाव संवाददाता

काठमाडौं- नेपाली राष्ट्रिय क्रिकेट टोलीले एसिसी प्रिमियर कप एकादिवसीय प्रतियोगिताको उपाधि जितेको छ। शनिबार मलेसियामा भएको फाइनल खेलमा युनाइटेड अरब इमिरेट्स (युएई) लाई ४४ रनले हराउँदै नेपालले दोस्रोपटक प्रिमियर कपको उपाधि जितेको हो। यो जितसँगै नेपाली टोली सन् २०२७ मा बंगलादेशमा आयोजना हुने एकादिवसीय एसिया कपमा छनोट भएको छ। नेपालले दोस्रोपटक एसिया कपमा स्थान बनाएको हो। नेपालले यसअघि सन् २०२३ मा युएईलाई नै हराएर एसिया कपमा स्थान बनाएको थियो।

गत संस्करणको विजेता युएई एसिया कप २०२७ मा स्थान बनाउन असफल रह्यो। फाइनल खेलमा नेपालले दिएको

- युएईलाई ४४ रनले हराउँदै एसिसी प्रिमियर कपको उपाधि रक्षा
- नेपाललाई दोस्रोपटक प्रिमियर कपको उपाधि, दोस्रोपटक एसिया कपमा
- नेपालको जितमा आसिफ शेखले खेले शतकीय इनिङ



३१४ रनको लक्ष्य पछ्याएको युएई ४९.१ ओभरमा २६९ रनमा अलआउट भयो। उसका लागि राहुल चोपरा १०५ बलमा तीन चौका र चार छक्कासहित अविजित १०० रनको पारी खेले पनि जितका लागि पर्याप्त भएन। यस्तै सोयब खानले ५२, तानिस सुरीले ४२, हरप्रीत सिंहले ३३ र खुसैमा तनवीरले १५ रन जोडे। नेपालका लागि बलिडतर्फ करण केसीले तीन, ललितनारायण

राजवंशीले दुई, कप्तान सन्दीप लामिछाने, दीपेन्द्रसिंह ऐरी, रोहितकुमार पौडेल र गुलशन भाले एक/एक विकेट लिए। त्यसअघि मलेसियाको क्वालालाम्पुरस्थित बायुमास ओभलको मैदानमा टस जितेर पहिला ब्याटिङ गरेको नेपालले निर्धारित ५० ओभरमा नौ विकेट गुमाएर ३१३ रन बनाएको थियो। नेपालका लागि ओपनर तथा विकेटकिपर आसिफ शेखले शतकीय इनिङ खेले। उनले १०६ बलमा आठ चौका र चार छक्कासहित १०२ रनको इनिङ खेलेका हुन्। एकादिवसीय अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेटमा आसिफको यो दोस्रो शतक हो। यस्तै, शनिबार गुलशनले अर्धशतकीय पारी खेले। उनले ३८ बलमा चार छक्का र तीन चौकाको मद्दतमा ५२ रनको पारी खेलेका हुन्।

क्रमशः पृष्ठ २ मा

चीनप्रति वालेन्द्र सरकारको दोहोरो नीति !

नेपाल एक चीन सिद्धान्तप्रति दृढ छ। नेपाली भूमि छिमेकीविरुद्ध प्रयोग हुन दिदैनौ।

शिशिर खनाल
परराष्ट्रमन्त्री

सरकारको कतिपय गतिविधि चीनविरोधी देखिन्छ।

डा. टंक कार्की
चीनका लागि पूर्वराजदूत

जेबी योजन

काठमाडौं- परराष्ट्रमन्त्री शिशिर खनालले नेपाल 'एक चीन' सिद्धान्तप्रति दृढ रहेको बताएका छन्। नेपाली भूमि कुनै पनि छिमेकीविरुद्ध प्रयोग हुन नदिने प्रतिबद्धता पनि उनले दोहोर्‍याएका छन्।

फाउण्डेसन फर पिस डेभलपमेन्ट एण्ड सोसलजमले नेपाल-चीन सम्बन्धबारे शनिबार काठमाडौंमा आयोजना गरेको 'काठमण्डप डायल' कार्यक्रममा सम्बोधन गर्दै परराष्ट्रमन्त्री शिशिर खनालले



फाउण्डेसन फर पिस डेभलपमेन्ट एण्ड सोसलजमले नेपाल-चीन सम्बन्धबारे शनिबार काठमाडौंमा आयोजना गरेको 'काठमण्डप डायल' कार्यक्रममा सम्बोधन गर्दै परराष्ट्रमन्त्री शिशिर खनाल।

तस्विर: रासस

प्राथमिकतामा राखेर धारणा राखेका हुन्। 'नेपाल एक चीन सिद्धान्तप्रति दृढ छ। नेपाली भूमि छिमेकीविरुद्ध प्रयोग हुन दिदैनौ,' उनले भने।

तर, परराष्ट्रमन्त्रीले यस्तो प्रतिबद्धता जनाइरहेका बेला सरकारकै गतिविधिले चीनलाई चिह्याउने काम भइरहेको आरोप लाग्दै आएको छ। काठमाडौं विश्वविद्यालयले यही भदौको ७ देखि १३ गतेसम्म

तिब्बती अध्ययनसम्बन्धी सम्मेलन आयोजना गर्ने तयारी गरेको विषय त्यसको एउटा उदाहरणका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। सोतको दावीमा सम्मेलन आयोजना गर्न खोजेपछि नेपालका लागि चिनियाँ राजदूत चाङ माओमिङले प्रधानमन्त्री शाहलाई भेटेर सम्मेलन नगर्न दबाव दिए। त्यसपछि सम्मेलन रोकिएको हो।

गृहमन्त्री सुधन गुरुङले अनलाइन

माध्यमबाट भए पनि सम्मेलन आयोजना गर्ने प्रयास गरेको भए पनि त्यो प्रयाससमेत सफल हुन सकेन। एकातिर चीनको संवेदनशीलताका कारण तिब्बती अध्ययनसम्बन्धी सम्मेलन रोकिएको चीनका लागि पूर्वराजदूत डा. टंक कार्कीले बताए। 'उक्त सम्मेलन गरेर भूराजनीतिक संकट निम्त्याउन खोजिएको थियो। अन्ततः रोकेर सरकारले ठिकै गयो,' उनले प्रभावसँग भने, 'सरकारको कतिपय गतिविधि चीनविरोधी देखिन्छ।'

सरकारकै पहलमा दलाई लामाको जन्मोत्सव मनाएको विषयले पनि सरकार विवादित बन्यो। गत जुलाई ६ मा फर्पिङस्थित नामग्याल गुम्बामा दलाई लामाको जन्मोत्सव मनाइएको थियो। कार्यक्रममा अमेरिकालगायत विभिन्न देशका राजदूत सहभागी थिए। उक्त कार्यक्रम सरकारकै पहलमा आयोजना भएको विषय बाहिरिएको थियो।

दलाई लामालाई चीनले पृथक्तावादी नेताका रूपमा हेर्दै आएको छ। यस्तो अवस्थामा नेपालमा उनको जन्मोत्सवमा विदेशी कूटनीतिको सहभागितासहित कार्यक्रम आयोजना हुनु स्वाभाविकरूपमा चीनको चासोको विषय बनेको पूर्वराजदूत कार्की बताउँछन्।

क्रमशः पृष्ठ २ मा

सन्दर्भ: वैदेशिक रोजगार

मलेसिया रोजगारीमा 'सिण्डिकेट' प्रकरण

२५ व्यवसायीमाथि प्रतिबन्ध लगाएर अनुसन्धान गर्ने प्रक्रियामा विभाग



यस विषयलाई सरकारले गम्भीरतापूर्वक लिएकाले विभागले कारबाहीको प्रक्रिया थालिसकेको छ। एफडब्ल्यूसिएमएसमा उहाँहरू जसरी प्रवेश गर्नुभयो त्यसरी नै त्यहाँबाट निस्कनुको विकल्प छैन। आफ्नै प्रणालीबाट निस्किएर व्यवसायमा फर्किनु नै उहाँहरूका लागि उपयुक्त हो।

डिकबहादुर खत्री

अध्यक्ष, नेपाल वैदेशिक रोजगार व्यवसायी संघ



मनता थापा

काठमाडौं- मलेसियाको श्रमिक भर्ना प्रणालीमा सीमित व्यवसायीलाई पहुँच दिनेगरी बनेको संरचना विस्तार भएपछि सरकारले अनुसन्धान अघि बढाएको छ। फरेन वर्कर सेन्ट्रलाइज्ड म्यानेजमेन्ट



सिस्टम (एफडब्ल्यूसिएमएसमा सूचीकृत २५ व्यवसायी र उनीहरू मातहत काम गर्ने भनिएका २५० संस्थामार्फत श्रमिक पठाउन रोकेर छर्नविन गरिने भएको हो।

यसका लागि युवा, श्रम तथा रोजगार मन्त्रालयले शुक्रवार वैदेशिक रोजगार विभागलाई २५ व्यवसायीको हकमा संस्था स्थापना भएदेखि हालसम्मका सबै कारोबारको अनुसन्धान गर्न निर्देशनसहित पत्राचार गरेको छ। यसैगरी सहायक संस्थाका रूपमा सूचीकृत २५० व्यवसायीलाई स्पष्टीकरण सोझ निर्देशन दिएको मन्त्रालयले जनाएको छ। एफडब्ल्यूसिएमएसमा सूचीकृत संस्थामार्फत मलेसिया पठाउन प्रतिबन्ध लगाएर अनुसन्धान गर्न पत्राचार गरिएको

- एफडब्ल्यूसिएमएसमा सूचीकृत २५ व्यवसायीको हकमा संस्था स्थापना भएदेखि हालसम्मका सबै कारोबारको अनुसन्धान गरिने
- सहायक संस्थाका रूपमा सूचीकृत २५० व्यवसायीलाई स्पष्टीकरण सोझ मन्त्रालयको निर्देशन

मन्त्रालयका एक अधिकारीले बताए। मलेसिया नेपालको प्रमुख रोजगार गन्तव्य भएकाले त्यहाँको भर्ना प्रक्रिया अवरोध भए त्यसको प्रत्यक्ष मारमा श्रमिकहरू पर्ने सरोकारवालाको भनाइ

क्रमशः पृष्ठ २ मा

छ। त्यसैले सरकारले एकातर्फ विवादित प्रणालीको अनुसन्धान अघि बढाएको र अर्कोतर्फ मलेसियासँग कूटनीतिक संवाद गरेर समाधान खोज्ने प्रयास गरिरहेको जनाएको छ।

यसबीचमा नेपाल वैदेशिक रोजगार व्यवसायी संघले मलेसियामा एकाधिकार लगाउने प्रयास सफल नहुने भन्दै उक्त प्रणालीबाट निस्कन व्यवसायीलाई अनुरोध गरेको छ। संघले स्वतन्त्ररूपमा इजाजत लिएका संस्थाहरूलाई आफ्नो स्वाभिमान दाउमा नराखी स्वतः स्फूर्तरूपमा व्यवसायमा फर्किन भनेको हो।

हाल मुलुकमा ११ सयभन्दा बढी इजाजतप्राप्त संस्थाहरू छन्। राज्यले व्यवसाय गर्न अनुमति दिएका संस्थाहरूलाई समानरूपमा प्रतिस्पर्धा गरेर व्यवसाय गर्न पाउने अधिकार दिएको छ। मुलुकको कानून र संविधानले निषेध गरेका गतिविधिमालागेर सरकारको कारबाहीमा पर्नुभन्दा अघि नै उक्त प्रणालीबाट निस्कनु उपयुक्त हुने संघका अध्यक्ष डिकबहादुर खत्रीले बताए।

- मन्त्री पोखरेललाई सीधै माइक दिएपछि विवाद
- दिनेश महतोले कार्यक्रम सञ्चालनमा आपत्ति जनाए
- जनप्रतिनिधिलाई चुप लगाउन खोजेको आरोप
- रास्वपा सभापतिको मोबाइल खोस्न खोज्दा हंगामा
- विवाद बढेपछि मन्त्री पोखरेल कार्यक्रमबाट बाहिरिए

प्रभाव संवाददाता

काठमाडौं- शिक्षा तथा खेलकुदमन्त्री सस्मित पोखरेल सहभागी सिरहाको औरही गाउँपालिकाको एक कार्यक्रममा विवाद चर्किएको छ। पाठ्यक्रमका लागि सुभाष संकलन गर्न शनिवार आयोजित कार्यक्रममा बोल्ने अवसर, कार्यक्रम सञ्चालन र भिडियो खिचेको विषयलाई लिएर विवाद भएपछि मन्त्री पोखरेलले बोल्दाबोल्दै कार्यक्रमस्थल छाडेका हुन्।

औरही गाउँपालिकाले शनिवार आयोजना गरेको कार्यक्रममा मन्त्री पोखरेल प्रमुख अतिथिका रूपमा



'भ्रम फैलाउने प्रयास भयो'

शिक्षामन्त्री सस्मित पोखरेलले दुई जना व्यक्तिले आएर हल्ला गरेपछि कार्यक्रम प्रभावित भएको बताएका छन्। उनले सामाजिक सञ्जाल फेसबुकमा लेख्दै छोटो भिडियो क्लिप खिचेर भ्रम फैलाउन खोजिएको भन्दै आपत्ति जनाएका छन्।

'आज सिरहा र सप्तरीमा १०० जनाभन्दा बढी सरोकारवाला सहभागी अन्तरक्रियामा धेरैभन्दा धेरैका आवाज सुन्ने हाम्रो प्रयास थियो। तर, दुई जना व्यक्तिले आएर हल्ला गरेपछि बाँकी विद्यार्थी, शिक्षक र अभिभावकको सहभागिता

क्रमशः पृष्ठ २ मा

सहभागी भएका थिए। कार्यक्रममा प्रतिनिधिसभा सदस्य शिव यादव, पुरुषोत्तम यादव, जिल्ला समन्वय समिति सिरहाका सभापति दिनेश

महतो, गाउँपालिकाका जनप्रतिनिधि, शिक्षक तथा अन्य सरोकारवालाको सहभागिता थियो।

क्रमशः पृष्ठ २ मा

सुलभ मूल्यमा अन्तर्राष्ट्रिय स्तरको

निः सन्तानपन सम्बन्धी उपचार



हार्दिक आई.भि.एफ. सेन्टर
सिनामंगल ८, काठमाडौं

01-5917982, 9802352811

प्रभाव दैनिक

National Daily

सम्पादकीय

दूरी घटाउने

प्रधानमन्त्रीको कदम

सरकार र निजी क्षेत्रबीचको दूरी तनिकैँदै गएको सन्दर्भमा प्रधानमन्त्री वालेन्द्र शाहले थालेको संवादको पहल सकारात्मक र स्वागतयोग्य छ । सुशासन कायम गर्ने सन्दर्भमा कानुन उल्लंघन गर्ने व्यवसायी तथा ढिलासुस्ती गर्ने ठेकेदारहरूमाथि निर्मम देखिएका प्रधानमन्त्रीले अन्ततः वार्ता र संवादको माध्यमबाट निजी क्षेत्रलाई विश्वासमा लिन अग्रसरता देखाउनु अर्थतन्त्रका लागि सुखद संकेत हो । प्रधानमन्त्री कार्यालयमा शुक्रबार उद्योगी-व्यवसायीहरूसँग भएको छलफलले आशाको किरण सञ्चार गरेको छ ।

राज्यका अनुसन्धान निकायहरूबाट हुने सम्भावित धरपकड, कानुनी अन्योलता र नीतिगत अस्पष्टताका कारण वालेन्द्र नेतृत्वको सरकार बनेयता निजी क्षेत्रको मनोबल खस्किएको यथार्थ हो । यस्तो संवेदनशील अवस्थामा मुलुकको कार्यकारी प्रमुख स्वयंले अग्रसरता लिएर व्यवसायीहरूका गुनासा र समस्या सुन्नु अनि उनीहरूलाई आश्वस्त पार्नु समयोचित कदम हो । निजी क्षेत्र अर्थतन्त्रको प्रमुख संवाहक भएकाले यस क्षेत्रको मनोबल खस्किँदा समग्र लगानीको वातावरण खलबलिन्छ ।

सरकारको मूल दायित्व नियमन र सुशासन कायम गर्नु हो भने निजी क्षेत्रको जिम्मेवारी कानुनको पालना गर्दै लगानी र रोजगारी सिर्जना गर्नु हो । त्यसैले, सुशासनका नाममा निजी क्षेत्रलाई तर्साउने नभई प्रोत्साहन गर्ने र गलत गर्नेलाई कानुनी दायरामा ल्याउने स्पष्ट नीति राज्यले लिनुपर्छ ।

मुलुकको समग्र अर्थतन्त्रमा निजी क्षेत्रको भूमिका केवल प्रकृमात्र होइन, यो अर्थतन्त्रको मूल संवाहक वा रेसदण्ड हो । मुलुकको कूल गार्हस्थ्य उत्पादन (जिडिपी) मा ८० प्रतिशतभन्दा बढी योगदान निजी क्षेत्रको छ । राष्ट्रिय अर्थतन्त्रमा कूल रोजगार सिर्जनाको भण्डै ८५ प्रतिशत हिस्सा ओगट्ने यस क्षेत्रले राज्यको राजस्व संकलनमासमेत सबैभन्दा ठूलो योगदान पुर्‍याउँदै आएको छ । बैकिङ, पर्यटन, जलविद्युत्, दूरसञ्चार, शिक्षा, स्वास्थ्य र सूचना प्रविधिजस्ता महत्त्वपूर्ण क्षेत्रहरूमा निजी क्षेत्रको लगानी र उपस्थिति नहुने हो भने राज्य एकैले यी सबै क्षेत्र सञ्चालन गर्न असम्भवप्रायः छ । ५० खर्बभन्दा बढी रकम वित्तीय प्रणाली र विभिन्न निकायमा थुप्रिएर बसेको तर लगानीका लागि वातावरण तयार हुन नसकेको वर्तमान परिस्थितिमा निजी क्षेत्रलाई उत्साहित नबनाई मुलुकले आर्थिक वृद्धि हासिल गर्न सक्दैन ।

प्रधानमन्त्री र निजी क्षेत्रका प्रतिनिधिहरूबीच भएको छलफलमा व्यवसायीहरूलाई त्रसित पार्न नभई समृद्धिको साभेदार बनाउने प्रतिबद्धता आजनु सुखद सुरुआत हो । विशेषगरी राष्ट्रघाती वा गम्भीर वित्तीय अपराधबाहेक सामान्य प्रणालीगत वा नीतिगत कमजोरीमा व्यवसायीलाई हतारमा थुन्ने र आतंकित पार्ने परिपाटी अन्त्य गरी जरिवाना वा सुधारको मौका दिने प्रतिबद्धताले लगानीकर्तालाई ठूलो सुरक्षाको अनुभूति गराएको छ ।

सरकार र निजी क्षेत्र एकापसका प्रतिस्पर्धी वा विरोधी होइनन्हू यी त एउटै आर्थिक रथका दुई पांग्रा हुन् । राज्यले अभिभावक र सहजकर्ताको भूमिका निर्वाह गर्दै लगानीमैत्री कानुन, पारदर्शी संयन्त्र र स्थिर नीतिको प्रत्याभूति गराउनुपर्छ भने निजी क्षेत्रले पनि नाफामुखीमात्र नभई सामाजिक उत्तरदायित्व, कर अनुशासन र सुशासनको पालना गर्नुपर्छ । प्रधानमन्त्री कार्यालयमा भएको दुई घण्टाको सकारात्मक संवाद केवल आश्वासन र बैठकमात्रा सीमित नभई तत्काल व्यवहारमा रूपान्तरित हुनुपर्छ ।

प्रधानमन्त्री शाहको यो अग्रसरता केवल एकपटकको औपचारिक भेटघाटमा मात्र सीमित नरहेर नीतिगत सुधार र दिगो सहकार्यको आधार बनेोस् । सरकार र निजी क्षेत्रबीचको यो संवादले आगामी दिनमा अर्थतन्त्रलाई चलायमान बनाउन र लगानीमैत्री वातावरण निर्माण गर्न ठोस योगदान पुर्‍याउने अपेक्षा गर्न सकिन्छ ।

अम सरोकार

नेपालमा पैसा पठाउँदा

ध्यान दिनुपर्ने कुराहरु

विदेशमा कमाएको पैसा सुरक्षितसँग घरमा पठाउनु उत्तिकै आवश्यक छ । अवैधानिक माध्यमबाट पठाउँदा ठगीमा परिने सम्भावना हुन्छ । विदेशबाट नेपालमा आफ्ना आफन्तलाई पैसा पठाउन बैंक खाता वा रेमिटचान्स कम्पनीहरूको प्रयोग गर्न सकिन्छ । अफ रेमिटचान्सबाट पठाउन तुलनात्मकरूपमा सस्तो, सहज र भरपर्दो हुन्छ । वैधानिक माध्यमबाट रेमिटचान्स पठाउनेलाई सरकारले विभिन्न सुविधासमेत दिएको छ ।

नेपालमा पैसा पठाउन विभिन्न रेमिटचान्स कम्पनीहरूले सेवा दिँदै आइरहेका छन् । आफू कार्यरत देशबाट कुन-कुन रेमिटचान्स कम्पनीले नेपालमा पैसा पठाउन काम गरिरहेका छन् भन्ने बुझ्नुपर्छ । अफ यसमा बुझ्न के जरुरी छ भने ती रेमिटचान्स कम्पनी नेपालमा रेमिटचान्स कारोबार गर्न अनुमति प्राप्त कम्पनी हो कि होइन । कतिपय अनुमति नलिई सञ्चालन गरिएको कम्पनीले कम सेवा शुल्क र बढी बनिमय दरमा पठाइदिने प्रलोभनमा पारेर ठगी गर्न सक्छन् । यसमा सचेतता अपनाउन जरुरी छ ।

रेमिटचान्स पठाउँदा पूर्ण विवरणसहित रकम पठाएको भौचर लिन अनिवार्य हुन्छ । त्यस्तो भौचर सुरक्षित राख्नुपर्छ । केही कारण नेपालमा पाउनुपर्ने व्यक्तिले नपाएको खण्डमा उक्त भौचरमार्फत दाबी गर्न सकिन्छ । यसका अलावा नेपालमा आउँदा सरकारले दिएका विभिन्न सेवा लिनका लागि पनि यस्तो भौचर आवश्यक पर्दछ ।

विदेशमा रहेका बैंक खातामार्फत पनि पैसा पठाउन सकिन्छ । यसका लागि पैसा पठाउने र प्राप्त गर्ने दुवै व्यक्तिको बैंक खाता हुनुपर्छ र बैंकको अन्तर्राष्ट्रिय सञ्जाल हुन पनि जरुरी हुन्छ । पैसा पठाउने व्यक्तिले पैसा प्राप्त गर्ने व्यक्तिको बैंकको नाम, खाता नम्बर र बैंकको एक अन्तर्राष्ट्रिय कोड जसलाई 'स्विफ्ट कोड' भनिन्छ, यी जानकारीहरू बैंकमा उपलब्ध गराएपछि इच्छाइएको व्यक्तिको खातामा रकम पुग्ने छ । यो माध्यमबाट पैसा पठाउन साधारणतया रेमिटचान्सभन्दा महँगो पर्छ ।



एकराज पाठक

यतिखेर हामीमाथि विश्व समुदायकै सान्त्वना छ । र, ठूला दाता राष्ट्र तथा निकायहरूको दया थप जाग्ला र सहायता थप बढ्ला । तर हामीले अब सहयोग, सान्त्वना आदिका नामबाट नभएर अधिकारका रूपमा लिन चाहन्छौं । बर्सेनिको यो विपत्तिको मुख्य कारक जलवायु परिवर्तन नै हो र त्यसका लागि हामीलाई जलवायु न्याय चाहिन्छ भन्ने हाम्रो राष्ट्रिय ध्येय हुनुपर्दछ । प्रधानमन्त्री शाहले आगामी महिना हुन लागेको संयुक्त राष्ट्रसंघीय महासभामा पनि यही मान्यताका साथ सम्बोधन गर्नुहुने अपेक्षा छ ।



विचार

नेपालले पाउनुपर्ने जलवायु न्याय

जलवायु परिवर्तनको गम्भीर प्रभावका कारण नेपाल दोहोरो मारमा परेको दृष्टान्त त विश्वसामु छर्लंग नै छ । एकातर्फ जलवायु परिवर्तनका कारकका रूपमा योगदान नै नरहेको अर्थात् अति नगण्य रहेको भए पनि हामी बारम्बार जलवायुजन्य संकटमा परिरहेका छौं भने अर्कातर्फ हामी ती संकटसँग जुध्नका लागि पनि आवश्यक स्रोतको अभाव भैरहेका छौं । यो वास्तविकताको पछिल्लो उदाहरण नेपालले भोटेकोशीले निम्त्याएको पछिल्लो प्रलय पेश गर्दा पनि हुन्छ । किनभने हिमनदी बढेर होस् या हिमालमा बनेको हिमताल फुटेर आएको बाढीले अहिले रसुवा र नुवाकोटका कयौं बस्ती बढारेको मात्र नभएर ठूलो जनधनको क्षति गराएको छ । जसको प्रकृति र परिणामबारे विश्व नै जानकार छ । नेपाल यस्ता अकल्पनीय बाढी र त्यसले निम्त्याएका विपद्को चपेटामा पर्न थालेको केही वर्ष भयो, यो पनि सबैलाई थाहै छ ।

भोटेकोशीको पछिल्लो वितण्डाले एक हजार ३०० भन्दा बढीको ज्यान गइसकेको छ भने पाँच हजारभन्दा बढी मानिस हराइरहेका छन् । यसलाई पछि जे जस्तो नाम या कारण दिइए पनि अहिले नै सबैको निष्कर्ष जलवायुजन्य विपद् नै हो र यसले अब हिमाली स्रोत भएर बग्ने नदी किनारका बस्तीहरूमा खतराको घण्टी बजाउन थालेको छ । भौलिका दिनमा यो खतरा बढ्दै जाने चास अब हाम्रा मन मस्तिष्कमा आउन थालिसकेको छ । यसअघि पनि हामीसँग यस्तो विपद्का कयौं उदाहरण छन् जसले हाम्रो जनधनमा ठूलो क्षति पुर्‍याएका छन् । दुई वर्षअघि असोजमा आएको अकल्पनीय वर्षा र बाढी होस् या सोलुखुम्बुको थामे गाउँ बगाएको दुर्घटना । अथवा २०६९ सालमा पोखराको सेतीनदीमा हिँउदको समयमा आएको बाढी नै किन नहोस् । अहिलेसम्मका अनुमान र अनुसन्धानबाट यी सबै जलवायुजन्य जटिलताले निम्त्याएका विपत्ति नै हुन् र जसले आफ्ना मात्रा र स्वरूप निरन्तर बढाउँदै छन् ।

भौगोलिक अवस्थिति र विकासको स्तरका कारण पनि नेपाल जलवायुजन्य जोखिममा रहेको छ । हाम्रा उच्च पहाड र हिमालहरूले प्राकृतिक रूपमा जलवायु सन्तुलन कायम गर्दै आएका छन्, अनि हाम्रा नदीहरूको स्रोतमा प्रायः हिमाल नै छ । अहिले आएर तिनै हिमाल एकातिर कालापत्थरमा परिणत हुँदै जाँदा हिमाली बस्ती संकटमा परेको छ भने त्यसका कारण ती हिमाल मुर्तिर बनेका हिमतालले नदी छेउछाउका बस्तीहरूको अस्तित्वमाथि धावा बोल्न थालेका छन् । संयुक्त राष्ट्रसंघका महासचिव एन्टोनियो गुटेरेसले सन् २०२३ को अक्टोबरमा नेपालको संसद्लाई सम्बोधन गर्दै नेपालले जलवायु संकट ज्यादै नराश्रोसँग भोगिरहेको बताएका थिए । उनले विश्वले बेलैमा नसोच्ने हो भने नेपाल र यस्तै हिमाली बस्तीहरूको भविष्य दिनप्रतिदिन खतरामा पर्दै जाने बताएका थिए ।

इसिमोडले केही समयअघि सार्वजनिक गरेको एक अध्ययनले अहिलेकै अनुपातमा हिउँ पग्लिँदै जाने हो भने हिन्दकुश हिमालयन क्षेत्रका हिमनदीहरूले

यो शताब्दीको अन्त्यसम्ममा अहिलेको भन्दा ८० प्रतिशतसम्म हिउँ गुमाउने देखाएको छ । यसबाट उच्च पहाडी क्षेत्रमा बाढीपहिरो बढ्ने र पूर्वाधारमा क्षति पुग्ने खतरा छँदै छ । यस्तो अवस्था आएमा त्यसको प्रत्यक्ष र सबैभन्दा ठूलो मार नेपालमाथि पर्ने छ । यस क्षेत्रमा हाम्रो अवस्थिति र भौगोलिक बनावट अरु देशकोभन्दा फरक छ र हाम्रा बस्तीहरू पनि नदी किनारहरूमा विस्तारित छन् । हाम्रो जलाशय अर्थात् नदी सभ्यताका कारण पनि हाम्रो अवस्थिति जोखिमपूर्ण नै छ । यसकारण पनि हाम्रा बस्ती र अवस्थितिमाथि आगामी दिनमा जलवायु परिवर्तनका जटिलताले धावा बोल्ने निश्चित नै देखिन्छ ।

पछिल्ला समयहरू यस्ता आउँदै जाने छन् कि जलवायु परिवर्तनले गर्दा मानवीय जीवनका आधारभूत अधिकारहरू जस्तो कि खाद्य, स्वास्थ्य तथा शिक्षा, आवास, सरसफाइ र पानीको अधिकार प्राप्त र उपभोगमा नै बाधा पुग्ने छ । यसका प्रारम्भिक संकेतहरू देखिँदै गएको तथा सबैभन्दा बढी आर्थिक र भौतिक क्षति व्यहोर्ने राष्ट्रको सूचीमा नेपाल अग्रपंक्तिमा सदै गएको देखिँदै छ । हिमनदी पग्लिने, हिमताल फुट्ने, अतिवृष्टि, अनावृष्टि, बेमौसमी बाढी, पहिरो, भूक्षय, खडेरीलगायतका मौसमी प्रकोपहरू भोलि भन्नु बढ्दै जाने देखिन्छ । तर पनि हाम्रो विडम्बना के छ भने यसरी हामीले भोगेका समस्या हाम्रा कारणबाट सिर्जित होइनन् । विकसित देशहरूले औद्योगिकीकरण तथा आधुनिक विकासका क्रममा उत्सर्जन गरेको हरितगृह ग्यासले विश्वको जलवायुमा पारेको असरबाट हामीमाथिको यो अवस्था सिर्जना भएको हो ।

जलवायु परिवर्तन विश्वव्यापी समस्या भए पनि नेपालजस्ता पहाडी तथा अतिक्रम विकसित मुलुक र साना टापु राष्ट्रहरूमा यसको विषम असर परिरहेको छ । कृषि उत्पादनमा हस आउँदा प्रत्यक्ष मारमा नेपालको कृषि क्षेत्र परिरहेको छ । वीउर्विजनको अभाव, समयमा वर्षा नहुने असमयमा हुने, अधिक वर्षा हुने, रैथाने वाली नास हुने, आधुनिक वालीलाई विपादी आदिको प्रयोगको बाध्यताका कारण बढ्दो रोगकिराको प्रकोपजस्ता समस्याको न्याय हामीले कहिले पाउने ? असमयमै आएको बाढीका कारण पोखराको सेती नदीबाट बाढीमा परेर बेपत्ता भएकाहरू हुन् या थामेमा आएको हिमपहिरोका पीडितहरूको पनि जलवायु न्याय पाउने अधिकारमाथि थपिएको छ भोटेकोशीको बाढी । यो बाढीले त हामीलाई यसरी थिचेको छ कि अफैसम्म क्षतिको आकलन नै गर्न सकिरहेका छैनौं । यस्तो अकल्पनीय क्षति व्यहोर्न बाध्य हाम्रो गल्ली के थियो र ?

कृषिकर्मबाट विस्थापित हुने अवस्था आएपछि देशका युवा उर्ध्वत आम्दानीको स्रोत खोज्दै सहर पुग्न तथा वैदेशिक रोजगारीमा जान बाध्य छन् । वातावरणीय विनाश र बढ्दो अनिश्चितताले युवाहरूमा बेरोजगारी र मानसिक तनाव बढ्दो छ । कति त वासस्थानवाटै पलायन हुन बाध्य

छन् । कृषिकर्मप्रतिको अनाकर्षण बढ्दा खाद्यान्न अभाव र भोकमरी हाम्रो सन्निकट छ । हो, यो परिस्थितिका कारण अब हामीले विश्व समुदाय र सरोकारवालाहरूसँग न्याय माग्ने कामलाई तिरन्तर र सशक्त बनाउनुपर्ने छ । हामीले विश्व समुदायलाई भन्नुपर्ने छ कि पछिल्लो वातावरणीय र जलवायुजन्य जटिलतामा नेपालको हिस्सा र कारण के कति छ ? यदि छैन भने हामीलाई नखाएको विष किन लाग्ने ? यो बाध्यतालाई वहसका रूपमा अब हामीले सशक्तरूपमा विश्व समुदायसँग नै कूटनीतिक माध्यमबाट उठाउनुपर्छ ।

यसै परिप्रेक्षमा नेपालले दुई वर्षअघि जलवायु परिवर्तनमा राष्ट्रहरूको दायित्वका सम्बन्धमा नेदरल्याण्ड्सको हेगस्थित संयुक्त राष्ट्रसंघीय अन्तर्राष्ट्रिय अदालतमा उपस्थित भएर जलवायु न्यायका लागि आफ्नो अडान राखेको पनि थियो । जलवायु परिवर्तनमा आफ्नो कुनै योगदान नभएको भए पनि बिनाकारण हामीले मार खानुपरेको अवस्थाबारे नेपालका तर्फबाट तत्कालीन परराष्ट्रमन्त्री डा. आरजु राणा देउवाले राखेकी थिइन् । त्यस अवसरमा उनले नेपालजस्ता पर्वतीय एवं हिमाली राष्ट्रहरूले जलवायु न्याय पाउनुपर्ने विषयमा नेपालको माग जोडतोडका साथ राखेकी थिइन् । प्रत्येक वर्ष हुने संयुक्त राष्ट्रसंघीय जलवायु परिवर्तन सम्मेलनलगायत विभिन्न अन्तर्राष्ट्र्य मञ्चहरूमा पनि नेपालले निरन्तर जलवायु परिवर्तन, यसका असर र सोको न्यायका विषयमा आवाज उठाइरहेकै छ । जलवायु परिवर्तनसँग सम्बन्धित अन्तर्राष्ट्रिय सहयोगहरू साथै अधिल्लो वर्षदेखि सञ्चालनमा आएको 'लस एण्ड डचामेज फण्ड' लगायतबाट नेपालजस्ता मुलुकहरूले ऋण नभई अनुदान सहायता पाउनुपर्ने नेपालको माग छँदै छ । यसका लागि नेपालले जलावायु कूटनीतिलाई सशक्त बनाउनुपर्छ ।

प्रधानमन्त्री वालेन्द्र शाह राष्ट्रसंघीय महासभामा सहभागी हुने कुराले पनि नेपालले पाउनुपर्ने जलवायु न्यायको आवाज थप बुल्न्द हुने अपेक्षा गरिएको छ । एकातर्फ हामी जलवायुजन्य जटिलताको चपेटामा परिरहने र अर्कोतर्फ त्यसको समाधान र क्षतिपूर्तिका लागि न्यूनतम स्रोतको अभाव भैरहेरहुनुपर्ने दोहोरो मारमा हामी रहेको तथ्य प्रधानमन्त्री शाहले विश्व समुदायसँग जोडतोडका साथ उठाउनुपर्दछ ।

यतिखेर हामीमाथि विश्व समुदायकै सान्त्वना छ । र, ठूला दाता राष्ट्र तथा निकायहरूको दया थप जाग्ला र सहायता थप बढ्ला । तर हामीले अब सहयोग, सान्त्वना आदिका नामबाट नभएर अधिकारका रूपमा लिन चाहन्छौं । बर्सेनिको यो विपत्तिको मुख्य कारक जलवायु परिवर्तन नै हो र त्यसका लागि हामीलाई जलवायु न्याय चाहिन्छ भन्ने हाम्रो राष्ट्रिय ध्येय हुनुपर्दछ । प्रधानमन्त्री शाहले आगामी महिना हुन लागेको संयुक्त राष्ट्रसंघीय महासभामा पनि यही मान्यताका साथ सम्बोधन गर्नुहुने अपेक्षा छ । जसका लागि जलवायु कूटनीतिलाई थप सशक्त र परिणाममुखी बनाउनु पनि जरुरी छ । रासस

जलविद्युत्मा क्षति: भोटेकोशी

बाढीभन्दा घातक भ्रष्ट प्रणाली

बाढीबाट ९०९ जना कामदार सम्पर्कविहीन भएका छन्, जसमा विदेशी नागरिक पनि छन् । नेपाल विद्युत् प्राधिकरणले यो क्षति सयौं अर्ब रूपैयाँ पुग्न सक्ने प्रारम्भिक अनुमान गरेको छ ।

तर यो क्षतिको कथामात्र होइन । यसले नेपालको जलविद्युत् क्षेत्रको पुरानो र गहिरो समस्या उजागर गरेको छ । नेपालमा ८३ हजार मेगावाटको सैद्धान्तिक जलविद्युत् सम्भावना छ, जसमध्ये ४३ हजार मेगावाट आर्थिकरूपमा व्यवहार्य मानिन्छ । तर २०२५ जुलाईसम्ममा जम्मा तीन हजार ३८८ मेगावाट क्षमताका ११५ आयोजनामात्र सञ्चालनमा छन् । यो तथ्यले एउटा निर्मम सत्य देखाउँछ- दशकौंको राजनीतिक अस्थिरता, भ्रष्टाचार र कमिसनखोरीले नेपालको जलविद्युत् सम्भावनालाई कसरी बन्धक बनाएको छ ।

आर्थिकरूपमा व्यवहार्य ४३ हजार मेगावाटमध्ये जम्मा तीन हजार ३८८ मेगावाट मात्र निर्माण हुनु भनेको यो क्षेत्रमा केही गम्भीर बाधा छ भन्ने प्रमाण हो । यी बाधाहरू प्राकृतिक होइनन्, मानव निर्मित हुन् । एउटा स्पष्ट उदाहरण हरैँ- अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले २०२५ मे ७ मा धितोपत्र बोर्ड (सेबोन) मा छाप्रा मोरेर ८९ वटा जलविद्युत् कम्पनीका आईपिओ फाइल जफत गरेको थियो । जलविद्युत् प्रबर्द्धकहरूले सेवोनका उच्च अधिकारीहरूले आईपिओ स्वीकृतिका लागि पाँचदेखि सात प्रतिशतसम्म कमिसन माग गरेको आरोप लगाएका थिए । इपान अध्यक्ष गणेश कार्कीले यो आरोप सार्वजनिकरूपमा लगाएका थिए । संसद्मासमेत यो विषय उठेको थियो । यो त एउटा उदाहरणमात्र हो- लाइसेन्स, वातावरणीय

स्वीकृति, जग्गा अधिग्रहण, प्रसारणलाइन जोड्ने अनुमति, हरेक चरणमा यस्तै सेटिङ र कमिसनको जालो बुनिन्छ, भन्ने आरोप दशकौंदेखि लादै आएको छ ।

प्रश्न यो होइन कि बाढीले कति आयोजना बगायो । प्रश्न यो हो कि यो भ्रष्ट प्रणालीले कति आयोजना जिम्मेनै नदिई मारिसकेको छ । यदि लाइसेन्स लिन घुस खुवाउन नपरेको भए, हरेक कदममा सेटिङ र कमिसनको जालो नबुन्नुपरेको भए र इमानदार व्यवसायीलाई काम गर्ने वातावरण दिइएको भए, आज बाढीले बगाएका १२ होइन, त्यसको धेरै गुणा बढी आयोजना निर्माण भइसकेका हुन्थे । ती आयोजनाले देशलाई ऊर्जामा आत्मनिर्भर बनाउनुका साथै भारत र बंगलादेशमा विद्युत् निर्यात गरेर अर्बौं रूपैयाँ आम्दानी दिन्थे । तर त्यो भएन । किनभने जलविद्युत् क्षेत्रलाई ऊर्जा उत्पादनको माध्यम होइन, धन कमाउने माध्यमका रूपमा हेरियो ।

बाढी प्राकृतिक विपत्ति हो । यसलाई रोक्न सकिँदैन, तर यसको क्षति न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ । जलवायु परिवर्तनसँगै यस्ता चरम मौसमी घटनाहरू बढ्दै गएका छन् । त्यसैले जलविद्युत् आयोजनाको डिजाइन, निर्माण र सञ्चालनमा जलवायु-अनुकूलनका उपाय अनिवार्य छन् । तर विकासलाई रोक्ने घुस, सेटिङ र कमिसन भने मानव निर्मित अपराध हुन्, जसलाई रोक्न सकिन्छ र रोक्नेपर्छ । जब देशको ऊर्जा नीति कमिसनको आधारमा बन्छ, जब आयोजना छनोट राजनीतिक नातेदारीका आधारमा हुन्छ, जब नियामक निकायहरू नै कमिसन मान्ने थलो बन्छन् तब

देशको सम्भावना बग्छ, जनताको भविष्य बग्छ ।

अहिलेको सरकारसँग जनताको अपेक्षा स्पष्ट छ- घुस, राजनीतिक सेटिङ र कमिसनको जालो तोडेर पारदर्शी, निष्पक्ष र जनमुखी शासन स्थापित गरियोस् । जुन काममा सरकार जिम्मेवार भएर लागिरहेको देखिन्छ । प्रधानमन्त्री वालेन्द्र शाहको नेतृत्वमा सरकारले १०० बृँदे सुधार एजेन्डा अधि सारेको छ, जसमा राष्ट्रिय गौरवका आयोजनाहरूको पुनरवलोकन पनि समावेश छ । ऊर्जा रणनीतिअनुसार आगामी दशकमा २४ हजार ५०० मेगावाट विद्युत् उत्पादनको लक्ष्य राखिएको छ । यी लक्ष्य महत्वाकांक्षी छन्, तर तिनको सफलता भर पर्छ पारदर्शिता र जवाफदेहितामा । यदि पुरानै घुस, सेटिङ र कमिसनको संस्कृति कायम रह्यो भने २५ हजार ५०० मेगावाटको लक्ष्य कागजमै सीमित रहने छ र अर्को बाढीले फेरि अर्को कथा लेख्ने छ ।

'बाढी आयो, विकास देखियो' भनेर जनतालाई कथा सुनाउने पुराना असक्षम नेताहरूले एउटा कुरा बुझ्नुपर्छ- बाढीले बगाएका आयोजनाको हिसाव दिनुअघि उनीहरूले आफ्नै भ्रष्ट प्रणालीले कति आयोजना जिम्मेनै नदिई मारिसकेको थियो ? त्यसको जवाफ दिनुपर्छ ।

देशको सम्भावना बगाउने काम बाढीले गरेको होइन, दशकौंदेखिको भ्रष्टाचार, कमिसनखोरी र राजनीतिक दलालीले गरेको हो । अब त्यो युगको अन्त्य हुनुपर्छ । नेपालको जलविद्युत् सम्भावना नेपाली जनताको सम्पत्ति हो, केही नेताको कमाइको स्रोत होइन । जबसम्म यो सत्य बुझिँदैन, तबसम्म बाढी आउँदा जलविद्युत् बग्छ, र सत्ता फेरिँदा विकासको सपना बग्छ ।



संगिनानाच प्रस्तुत

ओखलढुंगाको मानेभञ्ज्याङस्थित माथिल्लो ढुँडिखेलमा शनिबार तीजको अवसरमा आयोजित कार्यक्रममा संगिनानाच प्रस्तुत गर्दै स्थानीय महिला । तस्विर: रासस

विदुरमा नेपाल प्रहरीको अस्थायी अस्पताल सञ्चालनमा

त्रिशूली (नुवाकोट)– भोटेकोशी नदीमा आएको बाढीपश्चात् उत्पन्न हुनसक्ने स्वास्थ्य समस्यालाई मध्यनजर गर्दै नेपाल प्रहरी अस्पताल महाराजगञ्जले नुवाकोटमा पाँच शय्याको अस्थायी फिल्ड अस्पताल सञ्चालनमा ल्याएको छ ।

त्रिशूली नदीको बाढीले त्रिशूली अस्पतालसँगको सम्पर्क विच्छेद भइरहेको समयमा बाढीपश्चात् फैलन सक्ने रोगको संक्रमण नियन्त्रणलाई मध्यनजर गर्दै नेपाल प्रहरीले पाँच शय्याको लेभल-१ अस्पताल विदुरमा सञ्चालनमा ल्याएको हो ।

अस्पतालबाट विशेषज्ञ चिकित्सकमार्फत चौबिसै घण्टा आर्कस्मिक सेवासहित बहिरंग (ओपिडी), वार्ड, प्रयोगशाला, औषधिलगायत सुविधा आमसर्वसाधारणले नि:शुल्क पाउने व्यवस्था मिलाएको प्रहरी अस्पतालमा कार्यरत प्रहरी नायब महानिरीक्षक दामोदर पौडेलले जानकारी दिए । उनका अनुसार भोटेकोशी हुँदा त्रिशूली नदीमा आएको

बाढीका कारण मानवीय र पशुचौपाय क्षतिपश्चात् फैलनसक्ने संक्रमणजन्य रोग नियन्त्रणलाई केन्द्रित गर्दै फिल्ड अस्पताल सञ्चालनमा ल्याइएको हो ।

‘बाढीपछि उत्पन्न हुनसक्ने स्वास्थ्य समस्यालाई दृष्टिगत गर्दै स्वास्थ्य उपचारका लागि प्रहरीले विशेषज्ञ जनशक्ति, आवश्यक यन्त्र-उपकरणसहित औषधि सेवा नि:शुल्क उपलब्ध गराएको छ,’ प्रहरी नायब महानिरीक्षक पौडेलले भने, ‘बाढीले पुल बगाएकाले त्रिशूली अस्पतालको सेवा लिन रसुवा, नुवाकोट तथा त्रिशूलीका वासिन्दालाई कठिनाई भइरहेको छ । स्वास्थ्यमा सानो समस्या देखिए उपचार गराउन अन्यत्र जिल्ला जानुपर्ने बाध्यता बनेकाले विशेषज्ञसहितको सेवा उपलब्ध गराउन विदुरमा फिल्ड अस्पताल सञ्चालन गरिएको हो ।’

विपदपछिको अवस्थामा सरुवाजन्य रोगको संक्रमणको जोखिम उच्च रहेकाले सावधानी अपनाउन अपिल गरिएको छ ।

चुनौती मानिन्छ,’ प्रहरी उपरीक्षक रेग्मीले भने, ‘स्वास्थ्यसम्बन्धी देखिएका शारीरिक समस्यामात्र नभई उनीहरूको मानसिक अवस्थामा पुगेको अज्ञात प्रभावलाई नजिकबाट बुझेर समस्यालाई समाधान गराउन अस्पतालले जोड दिने छ ।’

भोटेकोशी हुँदै त्रिशूली नदीमा आएको बाढीको कारण हराइरहेका व्यक्ति तथा भेटिएका वेवारिसे शव पहिचान गर्न प्रहरीले फिल्ड अस्पतालको परिसरमा डिएनए परीक्षण सेवा पनि सञ्चालनमा ल्याएको छ । बाढीमा परेर हराएका व्यक्तिको परिवारको सदस्यको नमूना संकलन गर्न नेपाल प्रहरीले यसअघि काठमाडौँ पुरनुपर्ने बाध्यता हटाई विदुरमा सम्पर्क केन्द्र सञ्चालनमा ल्याएको हो । बाढीमा परेर परिवारका सदस्य हराइरहेको भएमा डिएनए उपलब्ध गराउन सम्बन्धित परिवारलाई प्रहरीले अनुरोध गरेको छ । रासस

जलविद्युत् आयोजनामा कार्यरतका आफन्त भन्छन्- न सास भेट्यो न लास

■ हिमाल लम्साल

रसुवा– जुल्लाको गुठीचौर गाउँपालिका-१ चोथाका सर्पसिंह महतारा २१६ मेगावाट क्षमताको माथिल्लो त्रिशूली-१ जलविद्युत् आयोजनामा श्रमिकका रूपमा कार्यरत आफ्ना दुई जना भाइहरूको खोजीका लागि ११ दिनसम्म रसुवाको धुञ्चे आसपासमा भौतारिरहे । उनी भदौ १३ गते नुवाकोटको त्रिशूलीबाट हिँडेर आफ्ना भाइहरूको खोजीका लागि रसुवाको सदरमुकाम धुञ्चे पुगे ।

तर, ११ दिनसम्म धुञ्चे र माथिल्लो त्रिशूली-१ जलविद्युत् आयोजनाको वरपर खोजी गर्दा पनि भाइहरू दिनेश महतारा र अंगद बुढाको कुनै पत्ता खबर प्राप्त नभएपछि महतारा निकै निराश छन् । ‘११ दिन रसुवा आसपासमा नै बसेर भाइहरूको खोजीमा जुटिरह्यौं । तर, कहींकतै पनि आफ्नो भाइहरूको बारेमा खबर पाउन सकेनौं,’ उनले भने, ‘आफन्तको न सास भेट्यो न त लास । यो पीडाले मन निकै भक्कानिरहेको छ ।’

आफन्त महताराले जलविद्युत् आयोजनाको सुरुडमार्गबाट चिनियाँ नागरिकको उद्धार भएपछि हाम्रो आफन्त पनि सकुशल फर्किएलान् भन्ने आशा बढे पनि अहिले भने आफूमा निराशा छाएको बताए । ‘सुरुडबाट चिनियाँ नागरिकको उद्धार भएपछि त हाम्रा भाइहरू पनि सकुशल भेटिएलान् भन्ने निकै आशावादी भएका थियौं,’ उनले भने, ‘अब भाइहरू बाँचेर आउने आशा पनि मरिसक्यो । अब घरमा परिवारलाई के भन्ने होला ?’

उनीमात्रै होइन, जुम्लाको पातारासी गाउँपालिकाबाट कालीबहादुर बोहरा पनि आफ्नो भतिज कुमार बोहराको खोजीका

लागि रसुवा आसपास क्षेत्रमा धेरै दिनसम्म भौतारिरहे । ‘हामी त भतिज कुमार पक्कै भेटिएलान् भनेर नै त्रिशूलीदेखि हिँडेर धुञ्चेसम्म आइपुगेका थियौं । ११ दिनसम्म यहाँ वरपर खोजी गर्दा पनि नभेटिएपछि अमिलो मन लिएर फर्किन बाध्य छौं,’ उनले भने, ‘माथिल्लो त्रिशूली-१ जलविद्युत् आयोजनाले अपेक्षाकृत ढंगले खोजी नगर्दा पनि आफन्तको न सास पायौं न त लास नै ।’

बाढीपछि बेपत्ता भएका आफन्तहरूको खोजीका लागि रसुवा पुगेका महतारा र बोहरा आफन्तको कुनै पनि खबर नपाएपछि यही भदौ २५ गते नेपाली सेनाको हेलिकप्टरमार्फत त्रिशूली फर्किएका छन् । जुम्लाको पातारासी गाउँपालिका ४९ र गुठीचौर गाउँपालिकाका नौ गरी ५८ जना सम्पर्कविहीन भएका छन् । यी ५८ जना माथिल्लो त्रिशूली-ए जलविद्युत् आयोजनाबाट सम्पर्कविहीन भएका वोहराले बताए । बेपत्ताका परिवारले कम्पनीको तर्फबाट सम्पर्कविहीन भइरहेका कामदारको खोजीमा प्रभावकारी ढंगले काम हुन नसकेको गुनासो गरेका छन् ।

भोटेकोशी नदीमा यही भदौ १० गते गएको बाढीको कारणले २१६ मेगावाट क्षमताको माथिल्लो त्रिशूली-१ जलविद्युत् आयोजनामा कार्यरत ५३८ जना कर्मचारी तथा श्रमिक सम्पर्कविहीन अझै पनि छन् । स्वतन्त्र ऊर्जा उत्पादकहरूको संस्था नेपाल (इप्पा)का अनुसार सो आयोजनाबाट ८७८ जना सकुशल उद्धार र सात जनाको शव भेटाइएको छ ।

इप्पाका अनुसार सम्पर्कविहीन हुनेमा नौ जना कोरियन नागरिक, ३४ चिनियाँ नागरिक र ५० भारतीय नागरिक र बाँकी सबै नेपाली नागरिक छन् । सो आयोजनामा

कुल एक हजार ४३३ जना कार्यरत रहेका थिए । माथिल्लो त्रिशूली-१ जलविद्युत् आयोजनाको प्रवर्द्धक कम्पनी नेपाल वाटर् एण्ड इनर्जी डेभलपमेन्ट कम्पनी प्रा लि हो । आयोजनाको मुख्य सिभिल संरचना निर्माणको ठेक्का पाएको सहायक ठेकेदार कम्पनी पावर चाइनाका ३८५ जना सम्पर्कविहीन भएका छन् ।

त्यसैगरी, हाइड्रो मेकानिकल तथा इलेक्ट्रो मेकानिकल सहायक ठेकेदार एन्ड्रिज हाइड्रोका ९४ जना सम्पर्कविहीन रहेका छन् । नेपाल वाटर् एण्ड इनर्जी डेभलपमेन्ट कम्पनी प्रा लि १५, परामर्शदाता कम्पनी जेड कन्सल्टका सात, मुख्य निर्माण ठेकेदार डुसानका तर्फबाट ५६ जना अहिलेसम्म पनि सम्पर्कविहीन रहेका इप्पाले जनाएको छ ।

कम्पनीका अनुसार माथिल्लो त्रिशूली-१ जलविद्युत् आयोजनाबाट भने ८७८ जनाको उद्धार गरिएको छ । यो आयोजना रसुवा जिल्लाको आमाछोदिमो गाउँपालिका-१ हाकु क्षेत्र तथा उत्तरगया गाउँपालिका-१ मा निर्माणधीन अवस्थामा रहेको थियो । यो आयोजना २०८४ साउनभित्र निर्माण सम्पन्न गर्ने लक्ष्य राखिएको थियो ।

कम्पनीका अनुसार बाढीले आयोजनाको निर्माण सम्पन्न हुन लागेको बाँधलगायतका संरचना (हेडवर्क्स) र कार्यालय तथा आवास क्षेत्र पूर्णरूपमा बगाएको छ । बाढी आनुअघि पूर्वसूचना जारी गरिएको भए पनि अत्यन्त छोटो समयमा ठूलो बाढी तथा लेदो आयोजनास्थलमा प्रवेश गरेका कारण निर्माणस्थल तथा कार्यालयमा कार्यरत अधिकांश कर्मचारी तथा श्रमिक सुरक्षित स्थानतर्फ जान नसकेको कम्पनीले जनाएको छ । रासस

बाढीप्रभावित क्षेत्रमा अहमदिया संघ र ह्युम्यानिटी फर्स्टको राहत कार्यक्रम

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौँ– अहमदिया संघ नेपाल र ह्युम्यानिटी फर्स्ट इन्टरनेसनलले नुवाकोट र धादिङ्गका बाढीप्रभावित क्षेत्रमा साताव्यापी राहत वितरण तथा स्वास्थ्य शिविर कार्यक्रम सम्पन्न गरेका छन् ।

यही भदौ १८ देखि २५ गतेसम्म सञ्चालित उक्त कार्यक्रमबाट सयौं पीडित परिवार लाभान्वित भएका अहमदिया संघले जानकारी दिएको छ । कार्यक्रमअन्तर्गत नुवाकोटको विदुर नगरपालिकास्थित त्रिशूली बजार, ढुंगे र देवीघाटका साथै धादिङ्गको गल्ली र गजुरीमा खाद्य सामग्री, घरायसी सामान र मेडिकल किटहरू वितरण गरिएको छ ।

संघले प्रभावित क्षेत्रहरूमा २०० परिवारका लागि खाद्यान्न सामग्री, घरायसी सामग्री र मेडिकल किट वितरण गरिएको जनाएको छ । सामग्री वितरणका अलावा धादिङ्गको गल्लीमा एकदिने होमियोप्याथिक र एकदिने सामान्य एलोपैथिक स्वास्थ्य शिविर सञ्चालन गरिएको थियो । त्यस्तै, गजुरीमा एक दिने भोजन वितरण शिविर र नुवाकोटको त्रिशूली बजार तथा ढुंगे क्षेत्रमा अहमदिया संघका युवाहरूले दुई दिन श्रमदान गरी बाढीप्रभावित



घर र बाटोहरूको सरसफाई गरेका थिए ।

राहत कार्यक्रमकै अवसरमा आयोजक संस्थाहरूका तर्फबाट प्रधानमन्त्री राहत कोषमा छ लाख रूपैयाँ जम्मा गरिएको पनि संघले जानकारी दिएको छ । उक्त रकमबराबरको चेक अर्थमन्त्री डा. स्वर्णिम वाप्लेलाई हस्तान्तरण गरिएको हो ।

धादिङ्गमा आयोजित कार्यक्रममा राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा)की सांसद आशिका तामाङ, प्रहरी कार्यालय गजुरीका डिएसपी सुरज कार्की तथा स्थानीय जनप्रतिनिधिहरूको

सहभागिता रहेको थियो ।

उक्त राहत अभियान अहमदिया संघ नेपालका अध्यक्ष कमरुल होदा, निर्देशक सुईन अहमद र ह्युम्यानिटी फर्स्ट इन्टरनेसनलका अगुवा अजर अहमद खादिमको नेतृत्वमा सम्पन्न भएको संघले उल्लेख गरेको छ । अभियानमा भारतको पञ्जाबबाट आएका डा. बदर (होमियोप्याथ) र उनको टिम, काठमाडौँ जिल्ला इञ्चार्ज हासिम अहमद, युवा समाजका अध्यक्ष नईम अहमद तथा नासिर अहमद काहलोनसहितको युवा टिमले सक्रिय योगदान पुर्‍याएका थिए ।

भूकम्पपछि लोमान्थाङका स्थानीय र विद्यार्थीको बास त्रिपालमुनि

मुस्ताङ– यही भदौ २३ गते रातिको भूकम्पछि उपल्लो मुस्ताङको लोमान्थाङ गाउँपालिका स्थानीय, शिक्षक र विद्यार्थी त्रिपालमुनि रात काट्न बाध्य भएका छन् । लोमान्थाङ केन्द्रविन्दु भएर गएको ५.३ म्याग्निच्युडको भूकम्पको धक्काले लोमान्थाङका ८० प्रतिशत घर चर्किएका छन् ।

लोमान्थाङको दिव्यदीप स्कुलको विद्यार्थी छात्रावासको भवन तथा शिक्षक आवास पनि भूकम्पले चर्किएपछि बस्नै नमिल्ने भएको हो । लोमान्थाङ गाउँपालिकामा भूकम्पले सामान्य क्षति पुर्‍याए पनि पालिकाका अन्य चार वडामा स्थानीयका अधिकांश घर बस्नै नमिल्नेगरी मध्यम तथा पूर्णरूपमा क्षति भएको छ ।

लोमान्थाङको दिव्यदीप स्कुलको विद्यार्थी छात्रावासको भवन तथा शिक्षक आवास पनि भूकम्पले चर्किएपछि बस्नै नमिल्ने भएको हो । लोमान्थाङ गाउँपालिकामा भूकम्पले सामान्य क्षति पुर्‍याए पनि पालिकाका अन्य चार वडामा स्थानीयका अधिकांश घर बस्नै नमिल्नेगरी मध्यम तथा पूर्णरूपमा क्षति भएको छ ।

आवश्यक व्यवस्था मिलाइएको बताउँदै पालिका स्वयं पनि त्रिपाल खरिद गर्ने प्रक्रियामा रहेको अध्यक्ष गुरुङले जानकारी दिए । गाउँपालिकाले भूकम्पको क्षति लगत संकलन गरिरहेकाले पूर्ण क्षतिको विवरण आउन केही समय लाग्ने जनाइएको छ ।

भूकम्पले सबैभन्दा क्षति लोमान्थाङ-३ फुवा गाउँमा परेको छ । फुवामा करिब ५०० वढी घर बस्न नमिल्नेगरी पूर्णरूपमा क्षतिग्रस्त भएका छन् । अन्य वडाहरूमा पनि भूकम्पको असरले अधिकांश घरहरू चर्किएर धुजा परेका स्थानीय बताउँछन् ।

भूकम्पप्रभावित नागरिकले सरकारले भूकम्पपीडितका लागि पुनःस्थापना तथा पुनर्निर्माणमा सहयोग गर्नुपर्ने माग गरेका छन् । उक्त भूकम्पले विद्यालयको छात्रावास भवन, शिक्षक आवास र भण्डारणका भवनमा क्षति पुगेको दिव्यदीप माध्यमिक

विद्यालयका प्रधानाध्यापक कमलसकुमार त्रिपाठीले जानकारी दिए । विद्यालयको दुई तलाको ३४ कोठे ढुंगा र माटोले बनेका छात्रावासको अधिकांश भाग चर्किएका उनले उल्लेख गरे ।

कुल ८४ जना विद्यार्थी रहेको उक्त विद्यालयमा भूकम्पपछि विद्यार्थी र शिक्षकहरू कक्षा कोठा र त्रिपालमुनि रात बिताइरहेका प्रधानाध्यापक त्रिपाठीले जानकारी दिए । भूकम्पले विद्यालय तथा आवासमा क्षति पुर्‍याएपछि नियमित शैक्षिक पठनपाठनमा समस्या परिरहेको उनले बताए । भूकम्पपछि लोमान्थाङ गाउँपालिकासहित नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी र एक्पाप लोमान्थाङलगायतको टोलीले क्षति विवरण संकलन गरिरहेको छ । प्रभावित क्षेत्रका नागरिक तथा विद्यालयको पुनर्स्थापना तथा अन्य सहयोगका लागि सुरक्षाकर्मीसहितको टोली खटिएका छन् । भूकम्पले लोमान्थाङमा रहेको छोदे गुम्बाको पर्खाल भत्किएको छ भने ऐतिहासिक लोमान्थाङ दरबारसमेत चर्किएको छ ।

यसैबीच शुक्रबार जिल्ला समन्वय समिति मुस्ताङको एक टोलीले भूकम्पप्रभावित लोमान्थाङ गाउँपालिकाको स्थलगत निरीक्षण तथा क्षति विवरण संकलन गरेको छ । जिल्ला समन्वय समितिकी प्रमुख माया गुरुङ, समन्वय अधिकारी घनश्याम सुवेदी, इन्जिनियर डबल तामाङलगायतको टोली भूकम्पप्रभावित गाउँमा पुगेर स्थानीयको समस्या बुझ्ने प्रयास गरिएको छ । लोमान्थाङमा फेरि पनि भूकम्प आउने डरले स्थानीयहरू त्रासमा छन् । रासस

Importer: Evergreen General Trading Pvt Ltd Chobhar, Kathmandu, Nepal Contact: +977 98023561077, +977 9852041927 Feidi Electric Truck MRP List						
	Product Name	No of Seats	Range (NEDC)	Battery (kWh)	Made	MRP (NPRs)/Unit
	Aochi-3800-Chassis	2	275 KM	100.27	China	8,200,000.00
	Aochi-4500-Chassis	2	275 KM	100.27	China	8,400,000.00

प्रभाव दैनिक

National Daily

अर्थ बजार

आजको मूल्य

छपावाला सुन / तेजाबी सुन / चाँदी

प्रति तोला – ३०१००० प्रति तोला – ० प्रति तोला – ४६००





जुम्लाको | सिंहदरबार-भद्रकाली पुलमुनि बिक्रीका लागि राखिएको जुम्लाको स्याउ । पछिल्ला केही वर्षदेखि जुम्लामा उत्पादित स्याउ स्याउ राजधानीमा... कतिपय किसान र सहकारीले राजधानीमा ल्याएर बिक्री गर्दै आएका छन् । तस्विर: रासस

'नेपाललाई समावेशी पर्यटकीय गन्तव्यका रूपमा विकास गर्नुपर्छ'

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौँ- बेलायती सञ्चारकर्मी, टाइम लेखिका तथा अपांगता अधिकार अभियन्ता सोफी मोर्गनले नेपाललाई समावेशी पर्यटकीय गन्तव्यका रूपमा विकास गर्नुपर्नेमा जोड दिएकी छिन् । नेपालमा प्रशस्त पर्यटकीय सम्भावनायुक्त गन्तव्य भएकाले समावेशी पर्यटकीय गन्तव्यका रूपमा विकास गर्न सरोकार भएका निकायबीच थप सहकार्य, भरपर्दो सूचना र पहुँचयोग्य पूर्वाधार आवश्यक रहेको बताइन् ।

नेपाल पर्यटन बोर्डमा आयोजित 'जर्निज विथआउट ब्यारियर्स: सोफी मोर्गन इन नेपाल' कार्यक्रममा मोर्गनले आफ्नो हाँलैको नेपाल यात्राका अनुभव सुनाउँदै अपांगता भएका पर्यटकका लागि नेपालका पर्यटनसम्बन्धी अनुभवलाई थप पहुँचयोग्य बनाउन सकिने उपायबारे धारणा राखिन् । उनले हाँले 'इम्प्याक्ट एडभेन्चर'सँग काठमाडौँ, पोखरा र उपल्लो मुस्ताङको यात्रा गरेकी थिइन् ।

साहसिक पर्यटक र इविलचेयर प्रयोगकर्ता दुवैका रूपमा गरिएको यस यात्राले यातायात, आवास, पर्यटन अनुभव, पूर्वाधार र आतिथ्य सेवामा पहुँचयोग्यताको अवस्थाबारे प्रत्यक्ष अनुभव गर्ने अवसर प्रदान गरेको मोर्गनले उल्लेख गरिन् । आफ्नो यात्राबारे चर्चा गर्दै मोर्गनले नेपालका मानिसको आतिम्यता र यहाँको संस्कृति नेपालको सबैभन्दा ठूलो शक्तिमध्ये एक भएको बताइन् ।

'नेपालमा यस्ता यात्रा सम्भव बनाउने क्षमता छ, जुन



अपांगता भएका धेरै व्यक्तिले आफ्नो पहुँचभन्दा बाहिरको कुरा ठानेका हुनसक्छन् । यो यात्राभर मलाई सबैभन्दा बढी प्रभावित गरेको विषय यहाँका मानिसको आतिम्यता, सद्भाव र आतिथ्य भाव हो । त्यो भावना नेपालको ठूलो शक्ति हो, यसलाई अझ राम्रो पहुँचयोग्यता, भरपर्दो सूचना र स्पष्ट योजनासहित अघि बढ्ने हो भने नेपालले अपांगता भएका पर्यटकलाई साँच्चिकै असाधारण यात्रा अनुभव प्रदान गर्न सक्छ', उनले भनिन् ।

संवादका क्रममा मोर्गनले पहुँचयोग्य पर्यटनको जिम्मेवारी व्यक्तिगत पर्यटन व्यवसाय वा टुर अपरेटर (भ्रमण प्रबन्धक)को मात्र हुन नसके बताइन् । यसका लागि सरकार, पर्यटन व्यवसायी, निजी क्षेत्र र स्थानीय अपांगता समुदायबीच समन्वय र सामूहिक प्रयास आवश्यक रहेको उनको भनाइ छ ।

'पहुँचयोग्य पर्यटन व्यक्तिगत टुर अपरेटरहरूको मात्र जिम्मेवारी

हुन सक्दैन, यसका लागि पर्यटन क्षेत्र, सरकार, व्यवसाय र स्थानीय अपांगता समुदायले मिलेर पहुँचयोग्य पूर्वाधारमा लगानी गर्न, नियमित रूपमा अपांगता सचेतना तालिम सञ्चालन गर्न र संरचनागत अवरोध हटाउन आवश्यक छ । नेपालसँग पहुँचयोग्य पर्यटनलाई एउटा सीमित वा विशिष्ट बजारका रूपमा मात्र नभई पर्यटक, व्यवसाय र समुदाय सबैलाई लाभ पुर्‍याउन सक्ने समग्र पर्यटन क्षेत्रको अवसरका रूपमा हेर्नुपर्दछ', उनले भनिन् ।

मोर्गनले छलफलमा पहुँचयोग्यता भौतिक पूर्वाधारमा मात्र सीमित नहुने विषय उल्लेख गर्नुभएको थियो । 'भेरो लागि पहुँचयोग्यता अन्ततः स्वतन्त्रता, आफ्नो निर्णय आफैं गर्ने अधिकार र छनोटसँग सम्बन्धित छ, अर्थात् आफ्नै सर्तमा सहभागी हुन सक्ने क्षमता, सबै भौतिक अवरोध रातारात हटाउन सम्भव नहुन सक्छ । तर स्पष्ट, विस्तृत र इमान्दार सूचना उपलब्ध गराउँदा अपांगता भएका

पर्यटकले आफुले के अपेक्षा गर्ने भन्ने बुझ्न र आफ्नै निर्णय लिन सक्छन्, कहिलेकाहीँ राम्रो सूचना उपलब्ध गराउनु यात्रालाई थप समावेशी बनाउने सबैभन्दा सरल र प्रभावकारी कदममध्ये एक हुन सक्छ', उनले भनिन् ।

नेपाल पर्यटन बोर्डका निर्मित निर्देशक सुनिल शर्माँले मोर्गनको नेपाल यात्राले विश्वभरका करक क्षमता भएका पर्यटकहरूलाई प्रेरित गरेको बताए । 'नेपालको कास्कीमा पहिलो प्रमाणित पहुँचयोग्य गन्तव्यका रूपमा विकास गरिएको छ । बोर्डले यस्ता गन्तव्य पहिचान गर्दै पूर्वाधार निर्माणमा पनि पहल गरिरहेको छ । गन्तव्यको योजनालाई थप समावेशी बनाउन निजी क्षेत्रसँग सहकार्य गर्न बोर्ड तयार छ', उनले भने ।

इम्प्याक्ट एडभेन्चरका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत पंकज प्रधानांगले मोर्गनको नेपाल यात्रा र यस कार्यक्रमको उद्देश्य नेपालको पर्यटन उद्योगलाई थप समावेशी बनाउने विषयमा व्यापक संवाद अघि बढाउनुका साथै साहसिक पर्यटन र पहुँचयोग्यता एकअर्काका विरोधाभासी विषय नभएको सन्देश दिनु रहेको बताए ।

गत अगस्त ३० र्दँखे सुरु भएको यात्रा सेप्टेम्बर ११ सम्म काठमाडौँ, पोखरा र उपल्लो मुस्ताङसम्म समेटिएको थियो । यस यात्राले नेपाललाई पहुँचयोग्य तथा समावेशी साहसिक पर्यटनको उदीयमान गन्तव्यका रूपमा अन्तरराष्ट्रियस्तरमा चिनाउन र यससम्बन्धी कथा तथा अनुभव प्रस्तुत गर्नसमेत योगदान पुर्‍याउने विश्वास गरिएको छ ।

बाढीले विभिन्न बैंकका १७ शाखा प्रभावित

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौँ- रसुवाको भोटेकोशीमा यही भदौ १० गते आएको बाढीका कारण १२ वटा बैंकका १७ वटा शाखा प्रभावित भएका छन् । राष्ट्रिय योजना आयोग र राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणले तयार पारेको द्रुत क्षति र आवश्यकता मूल्यांकन (आरडिएनए) प्रतिवेदनअनुसार रु ७२ दशमलव चार करोड बराबरको क्षति भएको छ ।

जसमध्ये सबैभन्दा बढी कृषि विकास बैंकमा भएको छ । बैंकको एउटा शाखा रु ६५ करोड क्षति भएको छ । प्राधिकरणका अनुसार सिटिजन बैंकको एउटा शाखा प्रभावित हुँदा रु एक करोड ५६ लाखको क्षति भएको छ ।

ग्लोबल आईएमई बैंकको एउटा शाखा प्रभावित हुँदा रु ११ लाखको क्षति भएको छ । हिमालय बैंकको एउटा शाखा प्रभावित हुँदा रु ७५ लाखको क्षति भएको छ । लक्ष्मी सनराइज बैंकको एउटा शाखा प्रभावित हुँदा रु एक करोड १२ लाखको

राष्ट्रिय योजना आयोग र राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणले तयार पारेको द्रुत क्षति र आवश्यकता मूल्यांकन (आरडिएनए) प्रतिवेदनअनुसार रु ७२ दशमलव चार करोड बराबरको क्षति भएको छ ।

क्षति भएको छ ।

माछापुच्छ्रे बैंकको एउटा शाखा प्रभावित हुँदा रु ७५ लाख तथा नविल बैंकको एउटा शाखा प्रभावित हुँदा रु ६३ लाखको क्षति भएको छ । एनआईसी एसिया बैंकका तीन वटा शाखा प्रभावित हुँदा रु ८८ लाख र नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंकका तीन वटा शाखा प्रभावित हुँदा रु ४० लाखको क्षति भएको छ ।

त्यसैगरी एनएमबी बैंकको एउटा शाखा

प्रभावित हुँदा रु चार लाखको क्षति भएको छ । प्रभु बैंकका दुई वटा शाखा प्रभावित हुँदा रु ५३ लाखको क्षति भएको छ भने सानिमा बैंकको एउटा शाखा प्रभावित हुँदा रु ६३ लाखको क्षति भएको छ ।

प्रतिवेदनअनुसार बाढी प्रभावित क्षेत्रमा बैंक तथा वित्तीय सेवामा क्षति पुगेको छ । नुवाकोटको विद्रु नगरपालिकामा बैंकका चार वटा शाखामा रु ६७ करोड १३ लाखको क्षति भएको छ । रसुवाको गोसाइकुण्ड गाउँपालिकामा ११ वटा शाखामा रु चार करोड २३ लाख, रसुवाकै कालिका गाउँपालिकामा एउटा शाखामा रु २८ लाख, सोही जिल्लाको उत्तरगयामा एउटा बैंकको एउटा शाखा प्रभावित हुँदा रु ७५ लाखको क्षति भएको छ ।

उक्त रकमबाहेक पनि छुट्टै रु १९ करोड ५९ लाख क्षति भएको देखिएको छ । प्रतिवेदनअनुसार नुवाकोटको विद्रुमा रु छ करोड ४० लाख, रसुवाको गोसाइकुण्डमा रु नौ करोड ५३ लाख, कालिका गाउँपालिकामा रु ७५ लाख र उत्तरगया गाउँपालिकामा रु तीन करोड २३ लाखको क्षति भएको छ ।

सहरको भान्सामा पुग्छ भोजपुरको 'अकबरे खुर्सानी'

भोजपुर- भोजपुरमा उत्पादित अकबरे (डल्ले) खुर्सानीले पछिल्लो समय देशका विभिन्न प्रमुख शहरमा राम्रो बजार पाउन थालेको छ । गाउँगाउँसम्म यातायातको सहज पहुँच पुगेसँगै यहाँका किसानले उत्पादन गरेको अकबरे खुर्सानी काठमाडौँ, धरान, विराटनगर र भ्पापालगायतका बाह्य जिल्ला तथा सहरमा निर्यात हुन थालेको हो ।

अकबरे खुर्सानीको व्यावसायिक खेती यहाँका अधिकांश किसानका लागि मुख्य आम्दानीको भरपर्दो स्रोत बनेको छ । परम्परागत खाद्यान्न बालीको तुलनामा अकबरे खुर्सानीबाट राम्रो आम्दानी हुने गरेपछि, धेरैजसो स्थानीय किसान यसको व्यावसायिक खेतीतर्फ आकर्षित भएका छन् । हाल किसानले स्थानीयस्तरमै प्रतिकेजी रु १५० देखि रु २०० सम्ममा खुर्सानी बिक्री गर्दै आएका छन् ।

पौवादुङमा गाउँपालिका-२, तिवारीभञ्ज्याङका स्थानीय किसान टिकाराम तिवारीका अनुसार तिवारीभञ्ज्याङ संकलन केन्द्रबाट मात्रै दैनिक ३०० देखि ४०० 'केजीसम्म खुर्सानी बाध्य जिल्लाका बजारमा पठाउने गरिएको छ । सडक सुविधाका कारण व्यापारी खुर्सानी खरिद गर्न सोभैं किसानका खेतवारी र स्थानीय संकलन केन्द्रसम्म पुग्ने गरेका छन् ।

तिवारीले विगत पाँच वर्ष अघिदेखि खुर्सानी खेतीसँगै अन्य किसानले उत्पादन गरेको खुर्सानी संकलन गरेर बाहिर पठाउँदै आएको बताए । 'स्थानीयस्तरमा उत्पादन भएको खुर्सानी बाध्य जिल्लामा पठाउँदै आएको छु' उनले भने, 'तिवारीभञ्ज्याङबाट

मात्र दैनिक ४०० केजीसम्म खुर्सानी शहरी क्षेत्रमा गइरहेको छ ।'

उत्पादन भएको खुर्सानी बिक्री गर्न र बजारीकरणका लागि हाल कुनै समस्या नरहेको भोजपुर नगरपालिका-५ बोखिमका स्थानीय किसान कमला थापाले बताइन् । भोजपुरको पहाडी हावापानीमा उत्पादन भएको अकबरे खुर्सानी पिरो र स्वादिलो हुने भएकाले बाहिरि जिल्लामा माग उच्च रहेको उनको भनाइ छ ।

जिल्लामा यस वर्ष करिब ५४५ हेक्टर क्षेत्रफलमा अकबरे खुर्सानी खेती भइरहेको कृषि ज्ञान केन्द्र भोजपुरका प्रमुख मुकुण्डकुमार यादवले जानकारी दिए । यो वर्षको खुर्सानी अझै बिक्री भइरहेकाले कुल कति उत्पादन भयो भन्ने अन्तिम तथ्याक आउन बाँकी रहेको उनको भनाइ छ ।

गत आर्थिक वर्षमा भने जिल्लामा पाँच हजार २२२ मेट्रिकटन अकबरे खुर्सानी उत्पादन भएको थियो । जसबाट जिल्लामा करिब रु २३ करोड भित्रिएको तथ्यांक रहेको प्रमुख यादवले जानकारी दिए । 'अकबरे खुर्सानी भोजपुरका किसानको राम्रो आम्दानीको स्रोत बनेको छ,' प्रमुख यादवले भने, 'धेरै किसान खुर्सानीको व्यावसायिक खेतीमा आवद्ध रहेका छन् । यहाँको खुर्सानी बाध्य जिल्लामा ठूलो परिमाणमा निर्यात हुँदै आएको छ ।' स्थानीय तहले पनि खुर्सानीको खेतीको लागि किसानलाई अनुदान सहयोग गर्दै आएका छन् । जिल्लामा उत्पादन भएको खुर्सानीको शहरका बजारमा राम्रो माग रहेको किसानको भनाइ छ । रासस

आम्दानीको स्रोत बन्थ्यो रातो च्याउ

म्यादी- म्याग्दीको धवलागिरी गाउँपालिका-३ मुनाका नगेन मगर हिजोआज जंगलमा रातो च्याउ खोज्न व्यस्त छन् । नगेनसहित चार जना मुनाका युवाको समूह रातो च्याउ संकलन गर्नका लागि करिब दश दिनका लागि बस्दोबस्तीका सामानसहित जंगलमै गोठ बनाएर बसेका छन् । 'तीन जनाले च्याउ खोज्नुहुन्छ, मैले जंगलबाट ढोकोमा बोकेर गाउँमा ल्याउने गरेको छु' उनले भने, 'करिब दैनिक ५० किलोग्राम च्याउ संकलन र बिक्री भइरहेको छ ।'

नगेनले शुरुवार करिब रु ४० हजारको रातोच्याउ बिक्री गरेको बताए । लेकाली क्षेत्रका वासिन्दा च्याउ पलाउने याम सुरु भएपछि जंगल पसेका छन् । प्राकृतिक रूपमा पाइने रातो च्याउ लेकाली क्षेत्रका वासिन्दाको लागि आम्दानीको स्रोत बनेको

छ । च्याउको सुरक्षाका लागि पलाउने ढुटाको नजिकै बसेर ओगट्ने चलन छ । मध्यजेठदेखि मध्यअसारसम्म र मध्यभदौदेखि असोजसम्म मात्र च्याउ टिप्ने उपयुक्त मौसम हो । समुन्द्रि सतहदेखि तीन हजारदेखि चार हजार मिटर उचाइका जंगलमा खसु, हिमाली सल्ला, फलाट, दबदबे जातका सुकेका रूखमा प्राकृतिक रूपमा बर्खायाममा उम्रने रातोच्याउ तरकारीको रूपमा उपभोग हुन्छ ।

पोषिलो, अर्गानिक र औषधिय गुण पाइने तथा स्वादिलो हुने भएकाले रातो च्याउको माग उच्च हुने गरेको धवलागिरी गाउँपालिका-३ मुनाका मनबहादुर पुनले बताए । 'मासुको विकल्पमा पनि छ,' उनले भने, 'स्थानीयले संकलन गर्ने च्याउलाई बजारीकरणका लागि ब्यापारिसँग

तरकारीको रूपमा परिचित छ ।' ताजाका साथै प्रशोधन र सुकाएर पनि रातो च्याउ उपभोग गर्न सकिन्छ । बजारमा बस्ने र विदेशमा पुगेकाले रातो च्याउको चाहना गर्ने गरेका मुनाका व्यवसायी रूप शेरपुञ्जाले बताइन् । गाउँबाट सहर र विदेशमा कोशेलीको रूपमा रातो च्याउ पठाउने चलन रहेको छ ।

सडक यातायातको सुविधासँगै लेकाली क्षेत्रका वासिन्दाले जंगलमा रातो च्याउ टिपेर एकै दिनमा बेनी र पोखराका बजारमा पुर्‍याउन थालेका धवलागिरी गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष रेशम पुनमगरले बताए । 'रातो च्याउ बेरोजगारको लागि रोजगारी र आम्दानीको स्रोत बनेको छ,' उनले भने, 'स्थानीयले संकलन गर्ने च्याउलाई बजारीकरणका लागि ब्यापारिसँग

समन्वय गरेका छौं ।' सडक यातायातको सुविधा नहुँदा सुकुटी बनाएर रातो च्याउ बेच्ने गरेका थिए ।

ताजा रातोच्याउ प्रतिकेजी रु एक हजारका दरले किनबेच भइरहेको छ । सुकुटी बाण्डोको प्रतिकेजी रु चार हजारदेखि पाँच हजारसम्म पर्छ । रातो च्याउमा प्रोटिन र विभिन्न मिनरल्स तत्व पाइने नेपाल कृषि अनुसन्धान परिषद्को रातो च्याउ खेती प्रविधि पुस्तिकामा उल्लेख छ ।

रातो च्याउ टिप्न जोखिम र दुख पनि छ । बस्तिदेखि टाढाको जंगलमा वन्यजन्तुको आक्रमण हुने जोखिम हुन, सुकेका अल्ला रूखमा उम्रेको च्याउ टिप्न ज्यान जोखिममा राखेर चढ्नु सजिलो छैन । रातो च्याउ सजिलै चिन्न सकिने भएकाले विपालु च्याउको जोखिम भने नहुने बताइन्छ । रासस

भदौको करदाता उपहार असोजमा

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौँ- रसुवाको भोटेकोशीमा रातो च्याउको बाढीका कारण स्थगन गरिएको भदौ महिनाको करदाता प्रोत्साहन उपहार घोषणा आगामी असोज १ गते हुने भएको छ ।

आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशक डा. भीष्मकुमार भुसालले भदौ महिनाको पुरस्कार घोषणा यही असोज १ गते गरिने जानकारी दिए । करदातालाई विल लिन र कर तिर्ने प्रणालीमा अभ्यस्त गराउन नयाँ आर्थिक वर्षको बजेटमार्फत उक्त उपहार कार्यक्रम घोषणा गरिएको थियो ।

साउन १ गतेदेखि सञ्चालनमा आएको उक्त प्रोत्साहन

कार्यक्रमअन्तर्गत यही भदौ १६ गते हुने भनिएको पुरस्कार घोषणा भोटेकोशी बाढीका कारण देशमा विपद् आप्पछि स्थगन गरिएको थियो ।

महानिर्देशक भुसालले पहिलो चरणमा भदौ १ देखि १५ गतेसम्म विल-विजक लिएर विभागको पोर्टलमा दर्ता गराएका तथा अनलाइनमार्फत वस्तु खरिद गरेका उपभोक्तामध्येबाट हरेक दिनको एक जनाका दरले १५ जनालाई एक लाख ३३ हजार ३३४ रूपैयाँका दरले विजेता छनोट गरिने बताए ।

भदौ १ देखि १५ सम्म कारोबारमा संलग्न उपभोक्तामध्येबाट एक जनालाई रु १० लाख रूपैयाँ राशिको

करदाता बम्पर प्रोत्साहन पुरस्कारका लागि छनोट गरिनेछ । त्यसपछि दोस्रो चरणमा, भदौ १६ देखि ३१ गतेसम्मका १६ दिनका लागि १६ जनालाई रु एक लाख ३३ हजार ३३४ पुरस्कारका लागि छनोट गरिने विभागले जनाएको छ ।

भदौ महिनाको दोस्रो १६ दिनका उपभोक्तामध्येबाट एक जना रु १० लाख राशिको बम्पर विजेता छनोट हुनेछन् । असोज १ गते भदौ महिनाका रु एक लाख ३३ हजार ३३४ का ३१ जना विजेता र रु १०-१० लाखका दुई जना बम्पर विजेता गरी जम्मा ३३ जनालाई करदाता प्रोत्साहन पुरस्कार प्रदान गरिनेछ ।